

ло А. При мензурната нотопись на XVI в. тактова, единица време е била семибрависъ; съ пресичането, обаче, на тактовия знакъ, единицата време не е била една, а две семибрависъ. Alla breve се среща и въ сюититъ и сонатитъ отъ първата половина на XVIII ст., като заглавие на бързи, живи части, написани въ църковнитъ гласове, съ изобилие отъ секвенции и други срѣдства на стария стилъ.

Алажъ, Якобъ — словенски компонистъ, род. 6 юли 1845 въ Заврхъ при Силедникъ; следъ свършване гимназия въ Люблина, училъ класическа филология въ Виена, а после и Богословие въ Люблина. Музика е училъ частно при А. Надведъ, а се ползувалъ и отъ напѣжствията на Антонъ Фьорстеръ (стария). Отъ 1871 приема духовенъ санъ, и свещенодействува въ Тржигъ, Добрава и Довля. Писаль: „Словенски пѣсни“ — 2 тома, 1896 и 1900, а между 1904 и 1920 издалъ нови 10 свитѣлка пѣсни.

Ала зингара, ит. Alla zingara, по цигански, страстно, живо.

Алайракъ, Николаусъ, Alayrac Nicolaus, плодovitъ франц. оперенъ компонистъ, род. 13 апр. 1753, умр. 27 ноемв. 1809 въ Парижъ, оставилъ около 60 опери, пълни съ мелодическа красота, поради което А. е билъ много популяренъ срѣдъ съвременитѣ си.

Ала камера, ит. Alla camera, въ камеренъ стилъ.

Ала кuinta, ит. Alla quinta. — да се свири въ една кuinta.

Ала кuinta баса, ит. Alla quinta bassa, да се свири една кuinta по-долу.

Ала марциа, ит. Alla marcia, маршовидно, като маршъ.

Аламберъ, Жанъ льо Ронъ D. — Alembert Jean le Rond d', французки математикъ и акустикъ, муз. историкъ и теоретикъ, род. 16 ноемв. 1717 въ Парижъ, умр. 20 окт. 1789 с. т., известенъ съ съчиненията си: „Елементи на музиката, споредъ принципитъ на Рамо“, и „История на французката вокална музика“ въ времето на Людовика XIV.

Ала менте, ит. Alla mente — отъ подложката (на цигулката); импровизирано.

Аламотъ, евр. — дума, съ която старитъ сж наричали най-високия сопрановъ гласъ.

Ал'антико, ит. All'antico — въ старъ стилъ.

Ала Палестрина, ит. Alla Palestrina, въ стария благороденъ църковенъ многогласенъ стилъ, въ който Палестрина е написалъ своитъ главни творения.

Ала полака, ит. Alla polacca, въ тактъ и темпо на полонеза.

Аларгандо, ит. Allargando — въ по-широко, по-бавно темпо и нарастваща сила на тона.

Ала русъ, ит. Alla russe, въ стила на руската народна музика.

Аларъ, Делфинъ Жанъ — Alard Delphin Jean, виденъ французки цигуларъ отъ XIX ст. и компонистъ за своя инструментъ, род. 8 мартъ 1815 въ Байонъ, умр. 22 февр. 1888 въ Парижъ; ученикъ на Хабенекъ въ Парижката консерватория и после професоръ въ сжщата. Като замѣстникъ на Байо, възпиталъ цѣла редица първокласни цигулари, между които и Саразати. Писаль: етюди, концерти и школа за цигулка, както и блѣскави салонни пиеси — на свои и чужди теми — главно оперни. Издалъ една сборка класически сонати.

Аларъ, Цезаръ — Alard César, първостепенъ виолончелистъ, род. 4 май 1837 въ Гозелие (Белгия), ученикъ на Серве, известенъ като отличенъ изпълнител на нѣмска музика — особно на Ромбергови творби.

Ала стрета, ит. Alla stretta — сливане въ едно.

Ала турка, ит. Alla turca — въ стила на турската музика.

Ала цопа, ит. Alla zoppa — влачейки, тромаво, смѣшно.

Албани, Мария Луиза — Albani Maria Louise, прочута пѣвица, драмат. сопранъ презъ XIX ст., род. 1 ноемв. 1852 въ Шамбли при Монреалъ, пѣла съ голѣмъ успѣхъ на всички първи европейски сцени, а като първостепенна ораториева пѣвица — участвувала въ много английски фестивали.

Албани, Матия — Albani Mattia, прочути майстори-строители на цигулки — баща и синъ; бащата, род. въ Боценъ (Тиролъ) 1621, умр. 1673 с. г., ученикъ на Щайнеръ. Цигулкитъ на неговиятъ синъ, взелъ сжщото звание (на баща си), се сжщо високо ценятъ, особно тѣзи, произве-